

Arrest

nr. 105 217 van 18 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. MONDELAERS loco advocaat T. VAN DER LINDEN en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 november 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 28 februari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tataar, afkomstig uit Bishkek, en bent u in het bezit van het Kirgizische staatsburgerschap. U stelt dat u omwille van uw etnische origine van kinds af aan last

hebt ondervonden van discriminatie. Meer concreet geeft u aan dat u als kleuter werd geslagen door de juf omdat u niet luisterde, dat dit teweeggebracht heeft dat u bent beginnen stotteren, dat u vervolgens op school gepest werd omdat u stotterde en er spullen van u afgenomen werden, dat u doelbewust slechte punten kreeg toebedeeld door de juffen en na school met regelmaat moest nablijven om de klas op te ruimen, en dat u later, als werknemer, evenmin loon naar werken verkreeg.

Omstreeks 2003 bent u een relatie aangegaan met een etnisch Russische. In 2006, met het beëindigen van uw middelbare studies, hebt u zich ingeschreven aan de politieacademie te Bishkek, waar u vanaf september als student bent begonnen. U stelt het daar aanvankelijk moeilijk te hebben gehad, omwille van de ontgroening die u hebt moeten doorstaan, doch kon na twee jaar uw stage bij de politie aanvatten. In maart 2009 bent u vader geworden van een zoon, waarop u officieel in het huwelijk bent getreden met uw etnisch Russische partner.

Op 7 april 2010 werd u, net zoals alle manschappen van de politieacademie, naar aanleiding van de grootschalige etnische onlusten gemobiliseerd om de orde in de stad te handhaven. Niettegenstaande jullie er aanvankelijk in slaagden om de rust enigszins te bewaren en de demonstranten te controleren, zou de situatie op een gegeven ogenblik onhoudbaar geworden zijn. U stelt dat er paniek uitbrak omwille van het gewelddadige en massale optreden door de betogers. Sommige ordehandhavers zouden de wapens hebben laten vallen en zijn gevlucht. Anderen, waaronder u zelf, trokken zich terug naar het naburige regeringsgebouw waar jullie zich onder het bevel van de daar aanwezige militairen schaarden. U verklaart dat de situatie verder escaleerde en dat het geweld u angst inboezemde en bij wijze van spreken aan de grond nagelde. Enkele uren later werden jullie door een overste benaderd met de boodschap dat jullie konden beschikken, aangezien de president en diens entourage de stad inmiddels verlieten en het zodoende zinloos was om nog weerstand te bieden. U stelt vervolgens naar huis te zijn teruggekeerd.

Ongeveer een week later zou u een telefoontje van de politieacademie hebben ontvangen met de boodschap om zich te melden. Daar aangekomen diende u zich samen met enkele anderen voor een commissie te verantwoorden. Er werd jullie meegedeeld dat jullie vervolgd zouden worden omdat jullie zogenaamd op ongewapende mensen hebben geschoten naar aanleiding van de onrusten. Na de hoorzitting zou het hoofd van de commissie u de mogelijkheid hebben aangeboden om tegen betaling met rust gelaten te worden, waarop u niet bent ingegaan vermits u overtuigd bent van uw onschuld, louter uw werk deed en niet geschoten hebt aangezien u op de bewuste dag zelfs niet over een vuurwapen beschikte. De voorzitter zou u vervolgens hebben uitgelachen en hebben gesteld dat hij u dan wel op de rechtbank zou zien.

Korte tijd later werd u thuis door de districtspolitie meegenomen naar het politiekantoor, waar u nogmaals werd ondervraagd en u opnieuw uw onschuld staande hield. U werd vrijgelaten na tussenkomst door uw vader, die u duidelijk maakte dat u niet langer thuis kon verblijven, en zou sindsdien intrek hebben genomen bij vrienden van uw vader.

Op 29 april 2010 werd u op weg naar huis opgewacht door een groep onbekende etnische Kirgiezen die u lastig hebben gevallen en omringden.

U stelt vervolgens een klap vanachter op het hoofd te hebben gekregen, waarna u het bewustzijn hebt verloren. Toen u terug bij bewustzijn bent gekomen, zou u zich in het ziekenhuis hebben bevonden, waar u vier tot vijf dagen gehospitaliseerd werd. U stelt vervolgens nog enkele pogingen te hebben ondernomen om hulp of bescherming te verkrijgen, en zou zich tot enkele hooggeplaatste officieren en tot een plaatselijke krant hebben gewend. U verklaart echter nergens gehoor te hebben gevonden.

In oktober 2010 werd u door uw vader opgezocht met de mededeling dat u alles moest inpakken en het nodige moest nemen, aangezien u het land enkele dagen later zou verlaten. Uw vader vertelde u daarbij dat uw ouderlijke woning door onbekenden werd bekogeld met stenen, evenals dat er een bedreiging op de poort werd geschreven en dat er omstreeks 19 oktober 2010 een Molotov cocktail brand in een deel van de woning veroorzaakte. Uw vader zou u daarbij tevens hebben gezegd dat u zich geen zorgen moest maken om uw gezin, dat hij hen in veiligheid zou brengen.

U zou Kirgizië hebben verlaten op 26 oktober 2010 en op 3 november 2010 in België zijn toegekomen. Op diezelfde dag leidde u hier uw asielaanvraag in. Ter staving van uw aanvraag legde u een originele Kirgizische geboorteakte neer, evenals een origineel diplomaboekje inclusief puntenkaart van het middelbaar onderwijs, en een origineel medisch attest. Sinds uw aankomst in België hebt u van uw vader vernomen dat uw echtgenote op een gegeven ogenblik is vertrokken. Uw ouders zouden zich over uw zoon hebben ontfermd en de echtscheidingsprocedure die in uw afwezigheid door uw vader werd ingeleid zou inmiddels zijn voltrokken. U zou niet weten waar uw ouders, zoon, ex-echtgenote of twee zussen zich actueel bevinden. Van enkele voormalige medestudenten van de politie school zou u vanuit België nog vernomen hebben dat de politie navraag doet naar u.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat de gebeurtenissen in het kader van de politieke omwenteling in april 2010 en de interetnische clash tussen Kirgiezen en Oezbeken in Osj en Djalalabad in juni 2010, weliswaar een gevoel van angst hebben gecreëerd bij de andere minderheden. Dit heeft tot op heden, hoewel op individueel niveau etnisch geïnspireerde daden van vervolging kunnen voorkomen, niet geleid tot systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van etnische Tataren. Daarom kunnen de loutere Tataarse origine en de herkomst uit Kirgizië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op deze vaststellingen dringt zich integendeel een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming op.

Na grondige analyse van het geheel van de elementen dat in uw dossier voorhanden is, dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève dient te koesteren ten aanzien van uw land van herkomst. U toont evenmin aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving betreffende subsidiaire bescherming zou lopen in geval van terugkeer naar Kirgizië. Wat betreft de elementen die u aanhaalt om de kern van uw asielrelaas en vluchtmotieven te onderbouwen, met name de moeilijkheden die u stelt te hebben gekend door toedoen van de huidige Kirgizische autoriteiten en burgers omdat u op het einde van het voormalige regime van president Bakiyev louter uw plicht deed om de orde te handhaven en er nu zondebokken gezocht worden, moet immers worden onderstreept dat uw verklaringen niet overtuigen (cf. verschijning voor commissie; vasthouding en ondervraging door politie; strafrechtelijke procedure op grond van valse beschuldigingen; slagen en verwondingen door etnisch Kirgizische burgers waarvan u meent dat deze in opdracht van de autoriteiten gestuurd werden; aanvallen op de ouderlijke woning in de vorm van onder meer een Molotov cocktail).

Zo komt de geloofwaardigheid van uw relaas en de vrees die u hieraan verbindt, vooreerst op de helling te staan door de vaststelling dat u géén enkele overtuigende of concrete indicatie kan aanreiken waaruit kan blijken dat u überhaupt persoonlijk gezocht zou worden door de Kirgizische autoriteiten, hoewel er volgens uw verklaringen reeds in april 2010 naar aanleiding van een persoonlijk wedervaren met een commissie op de politieacademie, nadrukkelijk gealludeerd werd op een rechtszaak en gevangenisstraf (gehoorverslag CGVS, blz. 17). Gevraagd waarop u zich feitelijk baseert om te stellen dat u actueel wordt gezocht en veroordeeld zal worden van zodra u terugkeert, blijkt dat u zich te dezen beperkt tot louter algemene en hypothetische antwoorden zoals "[o]mdat ik weet hoe gevangenisstraf werken, ik had vrienden die daar ervaring mee hadden", of "[o]mdat er een machtsverandering is geweest, en ze zoeken slachtoffers, mensen waarop ze zich kunnen afreageren, ik diende voor de oude autoriteiten", en "[i]k weet zeker dat ik daar een gevangenisstraf zou krijgen, en opgesloten zou worden, dat betekent de dood voor me" (gehoorverslag CGVS, blz. 17). In dit verband is het overigens markant om vast te stellen dat u, op de vraag of u in feite over concrete indicaties beschikt waaruit afgeleid kan worden dat er effectief een gerechtelijke procedure tegen u werd ingeleid, vooreerst antwoordt dat dit proces reeds heeft plaatsgevonden maar u het niet in de tijd kan situeren, doch vervolgens, wanneer u om bevestiging wordt gevraagd van het gegeven dat u dus niet kunt situeren wanneer uw persoonlijk proces in Kirgizië heeft plaatsgevonden, aangeeft dat er voor u persoonlijk nog géén proces is geweest, maar het zeker zal gebeuren als ze u te pakken krijgen, en dat u nog een bijkomende straf zult krijgen voor het ontlopen van vervolging (gehoorverslag CGVS, blz. 19). De vaststelling dat u niet bij machte bent om coherente laat staan concrete elementen aan te reiken met betrekking tot een dergelijk cruciaal aspect van uw asielrelaas, waaruit de vrees die u ten aanzien van de Kirgizische autoriteiten inroept zou voortvloeien, ondermijnt op wezenlijke wijze de geloofwaardigheid ervan.

Voorts moet worden benadrukt dat u sinds uw aankomst in België van vroegere medestudenten via sociale netwerksites zou hebben vernomen dat er na uw vertrek uit Kirgizië een politiebrigade bij u thuis is geweest om te weten waar u zich bevond, dat uw vrienden dienvolgens ook werden lastig gevallen en werden gevraagd of ze wisten waar u zich bevond en of u bijvoorbeeld een mobiele telefoon had. Gevraagd wanneer de politie dan wel bij u thuis geweest zou zijn na uw vertrek en of u een idee hebt om hoeveel bezoeken het zou gaan, geeft u evenwel aan dat u niet weet wanneer deze bezoeken hebben plaatsgevonden, en evenmin enig idee hebt of dit vaak is voorgevallen, maar dat u denkt dat het vaak is omdat u "uit de praktijk" weet hoe het werkt (gehoorverslag CGVS, blz. 17). Gevraagd naar een tastbaar begin van bewijs van voornoemde correspondentie met uw voormalige medestudenten waarin uw verklaringen steun zouden vinden, antwoordt u dat u moet nakijken of u het nog bewaard hebt, aangezien u berichten allemaal wist (gehoorverslag CGVS, blz. 18). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal dienaangaande echter niets meer van u vernomen, laat staan ontvangen. Gevraagd of er na uw vertrek ooit schriftelijke convocaties of dergelijke op uw naam zijn toegekomen,

stelt u dat u daar eerlijk gezegd zelfs niet naar hebt gevraagd tijdens het éénmalige contact dat u sinds uw vertrek met uw vader hebt gehad (gehoorverslag CGVS, blz. 17). Gevraagd naar voorbeelden van medestudenten die effectief vervolgd werden naar aanleiding van de gebeurtenissen, geeft u dan weer te kennen dat die er wel zijn, maar dat u deze niet voorbeelden niet concreet kunt benoemen (gehoorverslag CGVS, blz. 20). Aangezien u in het kader van de asielprocedure een verantwoordelijkheid draagt, in die zin dat van u wordt verwacht dat u zo duidelijk en volledig mogelijk uw asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van uw asielrelaas betreffen, en daar van u redelijkerwijze kan worden verwacht u er alles aan zou doen om informatie over uw recente situatie te bekomen en actuele informatie van primordiaal belang is om de door u geschetste vrees in te schatten, vormt de vaststelling dat u hier klaarblijkelijk niet aan tegemoet komt een verdere aanwijzing van de ongeloofwaardigheid van de vrees die u actueel beweert te koesteren ten overstaan van de Kirgizische autoriteiten en, bij uitbreiding, van de moeilijkheden die u reeds door toedoen van de Kirgizische autoriteiten beweert te hebben gekend.

Hoewel het Commissariaat-generaal zich rekenschap geeft van het in beginsel voorbereidende karakter en de beperkte draagwijdte van de vragenlijst die u op 10 februari 2011 hebt laten optekenen, moet er in voorliggend geval voorts worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot diverse wezenlijke elementen van uw asielrelaas niet eensluidend zijn, waardoor er bijkomend afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid ervan. Zo dient allereerst te worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde dat u zich, in tegenstelling tot een aantal lotgenoten die gevlucht zijn of zich aangesloten hebben bij de oppositie toen het geweld naar aanleiding van de onlusten op 7 april 2010 escaleerde, hebt teruggetrokken tot een regeringsgebouw waar u zich onder het bevel van de daar aanwezige militairen plaatste totdat u later diezelfde dag door een overste van uw taak ontheven werd (gehoorverslag CGVS, blz. 15, 18, 19, 21). Zulks rijmt echter géénszins met het verloop van de gebeurtenissen in de vragenlijst waar deze vermeldt dat "[t]oen het volk, in 2010, in opstand kwam tegen de regering, moesten wij (gewapend) tegen ons volk gaan staan en een rij vormen. Toen ik daar stond, besepte ik dat ik niet in staat ben om wreed te handelen tegen het volk. Ik liet mijn wapen vallen en ben vertrokken" (vragenlijst CGVS d.d. 10.02.2011, rubriek 3, vraag 5). Gewezen op deze vaststelling, antwoordt u louter dat "[c]oncreet werd er niet naar me geluisterd, er werd me naar de redenen gevraagd, ik heb dat verteld, en dan werd me gezegd dat ik de volgende keer moest terugkomen" (gehoorverslag CGVS, blz. 21). Deze uitleg biedt echter géén verschoningsgrond voor de duidelijke inconsistentie waarvan sprake.

Nog moet worden opgemerkt dat u de verwondingen die u eind april 2010 zou hebben opgelopen, tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal toeschrijft aan enkele onbekende etnische Kirgiezen die u op 29 april 2010 op weg naar huis opwachttten en waarvan u vermoedt dit verband houdt met uw problemen met de autoriteiten (gehoorverslag CGVS, blz. 16, 22). Uit de vragenlijst kan evenwel genoegzaam afgeleid worden dat u deze verwondingen aan een incident op de politieacademie zelf verbindt (vragenlijst CGVS d.d. 10.02.2011, rubriek 3, vraag 5). Gevraagd naar een verklaring voor deze vaststelling, geeft u aan dat "[i]n de academie werd ik ook geslagen, maar niet zo hard, en evenmin buiten bewustzijn" (gehoorverslag CGVS, blz. 23). Deze uitleg kan echter niet overtuigen, daar u eerder tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal geen enkele indicatie aanreikte waaruit blijkt dat er überhaupt sprake zou zijn van een dergelijke (tweede) fysieke aanvaring toen u zich op de politieacademie hebt aangeboden, niettegenstaande u daar wel de kans toe had (gehoorverslag CGVS, blz. 16, 22).

Voorts beschrijft u tijdens het gehoor op het Commissariaat dat u ongeveer een week na de gebeurtenissen op 7 april 2010 door de politieacademie werd opgebeld en u zich dienvolgens moest verantwoorden voor een commissie die u, behoudens na betaling van smeergeld, een strafrechtelijke vervolging in het vooruitzicht stelde (gehoorverslag CGVS, blz. 16, 22). De voorbereidende vragenlijst maakt daarentegen geen enkele vermelding van het verschijnen voor een commissie die u ter verantwoording zou hebben geroepen op de politieacademie, noch van enige gerechtelijke procedure die tegen u zou worden aangespannen (vragenlijst CGVS d.d. 10.02.2011, rubriek 3, vraag 2, 5), terwijl dit afgaande op uw verklaringen voor het Commissariaat toch een cruciaal element in uw vervolgingsrelaas is. Gewezen op deze inconsistentie, geeft u aan dat "[n]iemand vroeg me iets, er werd me ook niet naar de details van mijn problemen gevraagd, alleen oppervlakkig" (gehoorverslag CGVS, blz. 23). Daar van u mag worden verwacht dat u voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat u de feiten die de aanleiding vormen van uw vlucht uit uw land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van uw asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een

nood aan bescherming, overtuigt ook deze uitleg niet. Dit klemmt des te meer daar u de kwetsieuze vragenlijst zonder meer voor akkoord ondertekende nadat u deze in het Russisch werd voorgelezen en u op grond van de gestelde vragen wel degelijk in de mogelijkheid verkeerde om een en ander aan te brengen; zo werd er u niet alleen (tot twee keer toe) gevraagd of u nog iets wilde toevoegen, maar werden er tevens nog een aantal bijkomende vragen gesteld naar eventuele problemen met de autoriteiten, medeburgers, or van algemene aard en liet u deze mogelijkheden duidelijk onbenut (cf. vragenlijst CGVS d.d. 10.02.2011, blz. 2 en 3).

Verder moet worden beklemtoont dat de originele geboorteakte die u tijdens uw gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voorlegde duidelijke sporen van brandschade vertoont aan de randen van het document en dat deze schade tevens blijkt uit beide kopieën die tijdens dit gehoor genomen werden van de akte (zie stuk 1 in de groene map). Echter, op de kopie die bij de introductie van uw asielaanvraag op 3 november 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen werd van dezelfde originele geboorteakte (zie stuk 2 in de groene map), is géén enkel spoor terug te vinden van dergelijke brandschade. Gewezen op deze vaststelling, diende u zonder meer een antwoord schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS, blz. 14). Als dusdanig gaat uw argument, als zou de brandschade op het document toegeschreven kunnen worden aan het gegeven dat er omstreeks oktober 2010 een Molotov cocktail naar uw ouderlijke woning te Bishkek werd gesmeten en deze terecht is gekomen in de kamer waar zich ondermeer een aantal van uw documenten bevonden (gehoorverslag CGVS, blz. 8), géénszins op. Integendeel, het betreft in casu klaarblijkelijk een post factum kunstgreep, die op ernstige wijze afbreuk doet aan uw algehele geloofwaardigheid en - in samenhang met wat voorafgaat - afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het gegeven dat er omwille van uw aandeel in de ordehandhaving in april 2010 een Molotov cocktail naar uw ouderlijke woning zou zijn gesmeten.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen, dient dan ook te worden besloten dat u wegens een gebrek aan geloofwaardigheid niet aantoonst dat u aanspraak kan maken op een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie, en evenmin aantoonst dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving betreffende subsidiaire bescherming zou lopen in geval van terugkeer naar Kirgizië. Wat betreft de overige problemen waarvan u melding maakt – met name bepaalde problemen die u op school gekend zou hebben als kleuter en kind, het gegeven dat u niet naar arbeid verloond werd, of te maken hebt gekregen met een situatie van ontgroening bij aanvang van uw opleiding aan de politieacademie – kan nuttig worden opgemerkt dat deze elementen, hoewel de geloofwaardigheid ervan niet concreet ter discussie wordt gesteld in onderhavige beslissing, onvoldoende zwaarwichtig zijn om alsnog te besluiten tot een nood aan bescherming. In dit verband moet immers worden benadrukt dat in het licht van de elementen die voorliggen bezwaarlijk kan worden afgeleid dat deze aspecten in verband gebracht kunnen worden met uw vertrek uit Kirgizië omstreeks oktober 2010. De door u neergelegde documenten werpen geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

De door u neergelegde geboorteakte levert - voorgaande kanttekeningen inzake de brandschade daar gelaten - immers louter een indicatie van een aantal identiteitsgegevens die hier op zich niet meteen ter discussie staan. Het diplomaboekje inclusief puntenkaart vormt enkel een aanwijzing van uw middelbare schoolloopbaan die hier evenmin concreet betwist wordt. Voorts getuigt het medisch attest d.d. 04.05.2010 blijkens uw verklaringen (gehoorverslag CGVS, blz. 10) louter van een opname omwille van een aantal fysieke verwondingen die u in die periode door toedoen van onbekenden zou hebben opgelopen. Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen inzake de omstandigheden die ervan aan de basis liggen en in het licht van de hoger beschreven noodzaak van een individuele beoordeling, kan dergelijk attest evenwel bezwaarlijk volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade. De video-opname die u hebt neergelegd bevat tot slot weliswaar beelden waarop u naar aanleiding van een ceremonie aan een politieacademie te Bishkek in uniform en bewapend te zien bent als cursist. Hoewel dit gegeven an sich niet meteen betwist wordt levert dit element, dat louter een momentopname d.d. 08.11.2006 blijkt te zijn, géén enkele concrete aanwijzing met betrekking tot het gevolg van uw verdere professionele carrière, laat staan van de moeilijkheden die u daaraan verbindt. Bij gebrek aan verdere geloofwaardige verklaringen dienaangaande, is dit gegeven zodoende evenmin van aard om internationale bescherming te wettigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn voorgehouden vervolging door de Kirgizische autoriteiten en voorgehouden discriminaties geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Verzoeker stelt zich vragen bij het onderzoek dat naar aanleiding van zijn dossier werd gevoerd. Kennelijk heeft men zich louter gefocust op eventuele tegenstrijdigheden in zijn verklaringen maar heeft men geen onderzoek gedaan naar de concrete gevolgen voor de politieagenten die opgetreden waren tijdens de rellen van 7 april 2010 en die van een andere etnie zijn dan de Kirgizische. Verzoeker stelt dat hij vervolgd zou worden wegens de inbreuk beschreven in een artikel 88 van een Kirgizische wet die zou inhouden dat men niet op ongewapende burgers mag schieten. Ook hieromtrent zou één en ander onderzocht dienen te worden. Over de wijze waarop de politie de betogende bevolking heeft proberen onder controle te houden en hoe de betoging uiteindelijk is ontbonden, wanneer de politie is vertrokken, of bepaalde politieagenten zijn gedeserteerd dan wel of zij toestemming kregen van hun oversten om te vertrekken enz. is evenmin onderzoek gedaan.

3.3.1. De Raad benadrukt hierbij dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk

aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). De asielzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

3.3.2. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006). Het is verzoeker die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. De onderzoeksplicht van de commissaris-generaal strekt zich enkel uit tot de door de asielzoekers aangebrachte elementen, context en documenten. Daarenboven beschikt de commissaris-generaal over een discretionaire marge wat de beoordeling van de waarachtigheid en het gewicht van de aangevoerde elementen en documenten betreft, waarbij de door de commissaris-generaal gegeven motivering afdoende en daadkrachtig moet zijn, dewelke kan, doch niet noodzakelijk moet, onderbouwd worden door een analyse van de plaatselijke (mensenrechten)situatie. Aangezien op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kon worden besloten dat het relaas van verzoeker en de door hem aangehaalde vrees ongeloofwaardig is, kan niet worden ingezien waarom de commissaris-generaal verder onderzoek naar de specifieke omstandigheden van de onlusten van 7 april 2010 of artikel 88 van een Kirgizische wet (sic) diende te voeren.

3.3.3. Waar verzoeker dan ook vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3.4. Daar waar verzoeker stelt dat de *“als mogelijk tegenstrijdig te interpreteren elementen van de verklaringen van verzoeker zijn allicht ontstaan als gevolg van onzorgvuldigheden bij de mondelinge vertaling ervan”*, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. De verklaringen van verzoeker en de vragenlijst werden verzoeker voorgelezen in het Russisch en door hem ondertekend, waarbij hij tevens een kopie van de vragenlijst ontving. Verzoeker was aldus in de gelegenheid om naar aanleiding van deze vragenlijst bijkomende opmerkingen te maken of correcties aan te brengen, doch heeft geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot de communicatie tussen de tolk en hemzelf. Verzoeker meent weliswaar dat hij niet alles heeft kunnen zeggen over zijn politiek probleem en zijn discriminatie, doch haalt geen vertaalproblemen of andere incorrecte verklaringen aan (gehoor p. 2) noch geeft hij ter gelegenheid van het interview op het CGVS wanneer hem daarover gevraagd werd, aan dat hij essentiële zaken niet kon melden of verkeerd werden vermeld. Bovendien en daargelaten het voorbereidende karakter van de vragenlijst, zijn de vragen dermate specifiek opgesteld dat verzoeker meerdere keren de kans krijgt verschillende aspecten van zijn asielrelaas toe te lichten. Geenszins kan de beperkte draagwijdte van de vragenlijst of de kortere tijdsperiode van een dergelijk gehoor de asielzoeker verhinderen de essentiële elementen van zijn vlucht of wezenlijke aspecten van zijn vrees voor vervolging aan te brengen. Voorts is verzoeker politiemann en dus bekend met het opstellen van verslagen, het afnemen van verklaringen en de plicht zorgvuldig te zijn. Wat de tolk tijdens het gehoor op het CGVS betreft, dient te worden vastgesteld dat ter verhoor aan verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden (gehoor p. 2). Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker naar aanleiding van het verhoor de gelegenheid kreeg bijkomende opmerkingen te maken, doch geen enkele opmerking heeft gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor, noch met betrekking tot de communicatie tussen de dossierbehandelaar, de tolk en zichzelf. Ook in het verzoekschrift licht verzoeker niet concreet toe dewelke van zijn verklaringen niet werden genoteerd zoals hij ze heeft afgelegd, noch omwille van welke concrete redenen of aan welke omstandigheden dit te wijten is. Het staat verzoeker vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat hij verklaard heeft, op een

andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet na het ontvangen van een negatieve beslissing eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd. De afgevaardigde ambtenaar van het Commissariaat-generaal heeft er geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoeker bewijst *in casu* niet het tegendeel. Verzoekers opmerking komt dus voor als een niet-geconcretiseerde *post factum* bewering, is niet enkel ongegrond, maar eveneens laattijdig.

3.5. De Raad stelt vast dat de door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden, vaagheden, lacunes en desinteresse, algemene beweringen en ongeloofwaardigheden de kern van het relaas raken en pertinent zijn. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van het plausibele karakter ervan, het tegenspreken en minimaliseren (*“Zo er al een indruk zou ontstaan zijn van strijdige verklaringen hetgeen verzoeker met klem Betwist, dan dient er nogmaals op te worden gewezen dat de hoofdlijnen wel kloppen, minstens plausibel zijn.”*) van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van niet-pertinente en niet-geobjectiveerde beweringen (*“De beste vriend van verzoeker, R. M., is tevens politieagent in Kirgizië. Hij is zgn. “Dungan”, d.w.z. van Chinese origine en tevens slachtoffer geweest van agressie. Als gevolg van deze feiten heeft hij eveneens pesterijen ondergaan en is hij naar een ander politiekantoor overgeplaatst geweest.”*) en het maken van verwijten naar het CGVS, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Bovendien kan verzoeker niet stellen dat hij *“er anderzijds bij [blijft] dat zijn geboorteakte wel degelijk reeds brandsporen vertoonde op het ogenblik van zijn aankomst in België”* wanneer de bewijzen in het administratief dossier aanwezig zijn en hij dit bij confrontatie op het CGVS niet kon verklaren. Dergelijke anomalieën, alsook de beweerde oorzaak van de verwondingen zoals de bestreden beslissing terecht stelt, kan slechts wijzen op het gekunsteld gehalte van verzoekers asielrelaas. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.7. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.8. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK